HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

תניא נמי הכי. דמשמע נכוכלנגר ומוהל מרוזך ונפלעה שנה: **עוד שנה אחת נמצא.** (ו) הכי איתא בסדר עולם ביה בלילית קטיל בלשצר מלכא ודריוש מדמה קטיל מלכותא הרי שבעים שנה מיום שמלך נבוכדנצר שבעים מסך אחת מיום שכיבש יהויקים ועוד שנה אחת למלכות שבעים שנה משמלט על ישראל ועמד דריוס והשלימה ואחריו בשנה אחרת מלך כורש נמצא ונפקדו פקידה במקלת שאמר מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל וגו'(ז). למדנו מכריזתו זו כשמת בלשצר לא היו ליכיזת יהויקים גלות שבעים מסך אחת ואתמהו מניינו למעלה שבעים שנה מ"מ דנבוכדנצר וכ"ג לחורב מרוזך ובשבה דבלשצר הרי שבעים שנה מקוטעות היו: **ניומי כספרים.** לשון ספירה ומשנה: **כתיב לפי מלאות נצבל.** שבעים שנה לפקוד אתכם נספר נספר ירמיה: **וכתיב.** נספר דניאל למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה מספר משנים אשר היה דבר ה' אל ירמיה הנביא: **לפקידה נעלמא.** (ח) ואמר לפי מלאות לבבל שבעים שנה לפקוד אתכם וקץ היתה שנפקדו שנה אחת מלך כורש פרס שהיא שנת ע"א ליכיזת יהויקים שפשטה בבל על ישראל: **משיח.** (ט) ומשם כמו שמן המשחה: **קובל אני לך כו'.** והכי קאמר כה אמר ה' למשיחו (י) לכורש אשר החזקתי בימינו וגו' הוא יבנה את ביתי. תרי קראי כתיבי דמשיחו כתיב ומעשה מקרא זה מוכיח על דלא זה ואחר לך טעם זרקא במקרא שאין סגול גם אחריו ולכן נקוד למשיחו בזרקא ולכורש נקוד במתריך להפריכו ולנתקו מעם למשיחו: **מי כמה מלך עמו וגו'.** והוא עלמו לא נשמעל בדבר: **כתיב פרס ומדי הפרימים.** סמך הפרימים לגל מדי וכתיב למלכי מדי ופרס סמך מלכי לגל מדי: **בגדי לכוזם.** שהיו בידו שם בגדי כהן גדול (כ) שהניחן מירושלים: **פיקח היה.** שהקדים משמה הרמוקים יותר ממשמה בני עירו: **שהשמחו נללם.** בימי נבוכדנצר: **וכי משוח פניט יש בדבר.** אין זכו לנהן: **הס עצו נפניט.** מירלמה: **חרי חרי.** מעשה מחט. מלאכת המעשות היתה עשויה נקבים נקבים: **מילם נצנה.** חול לשון חיול(פ): **הרלוי לכסף כו'.** מעות וכל וכסף קדרים שר הרלוי נזהב נזהב וגרוע לכסף: **משחוטעות על בעליהן.** לפרש עשה להם בהבים מטוטות כלומר שלא נתו לידי מלא שלא בטובת שמחטטים ומחזירים בעליהן מחריהן עד שמוצלין חותן בדמים יקרים: **וכן הוא אומר.** שהמקרא מלאם מבים יקרות ואומר (פ) על נסיונות הרבה הן בחין כי אבני נזר מחנוסקות על מלמתו. והכתוב מדבר ליסראל לעתיד לבוא שיהיו חשובין ויקרים בין האומות כאבני נזר המחנוסקות: **דרי דרי.** שורות שורות סביב. (צ) וסותרת לשון סחור סחור (ק): **לנסריט.** והמי וסותרת (ר) לשון סהרת הוס: **שקרא דרור נכל בעלי מחוכ.** עשה נחת רוח לבוני מלכותו להעביר מהן מכס של קומרין: **הרלשוים.** כלומר בלשצר בן ונתן לו מדעתו ומזונותיו: **מיין מדינתו.** יין הרגיל בו ולא ישכרהו [ולא ישתהו] חלא לפי לשונו: **כלון מרדני וחמן.** הס היו שרי המשקים בחשתה: **מיהו נקרי נבולעני**

אתה מטיל קנאה. וא"ת למ"ד לעיל הרחוי לגיהם לגיהם הרחוי לחלר לחלר ח"כ חלה מעיל קנאה בעבודה י"ל דסביבית ליה דיין שלא היו רואין זה את זה ליבא קנאה: **כדת** של תורה **אכילה** מרובה משתיה. והא דחמרינן בגדה (לף כד: ושם) כל שחכילתו מרובה משתייתו עשמותיו סבויין הייט בחוכל יותר מדאי:

שפרחה

תניא נמי הכי ועוד שנה (ח) אחרת לבבל ועמד דריוש והשלימה אמר רבא אף דניאל טעה בהאי חושבנא דכתיב [1]בשנת אחת למלכו אני דניאל בינותי בספרים מדקאמר בינותי מכלל דטעה מ"מ קשו קראי אהדדי כתיב [2]מלאות לבבל וכתיב [1]לחרבות ירושלם אמר רבא לפקידה בעלמא והיינו דכתיב [3]כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם (ט) דרש רב נחמן בר רב חסדא מאי דכתיב [4]כה אמר ה' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו וכו כורש משיח היה אלא א"ל הקב"ה למשיח קובל אני לך על כורש אני אמרתי הוא יבנה (ג) ביתי ויקבץ גליותי והוא אמר [5]מי בכם מכל עמו ויעל: (ט)[6]חיל פרס ומדי הפרתמים וכתיב [7]למלכי מדי ופרס אמר רבא אתנויי אתנו בהדדי אי מינן מלכי מינייכו איפרכי ואי מינייכו מלכי מינן איפרכי [8]בהראותו את עושר כבוד מלכותו (ז) א"ר יוסי בר חנינא מלמד שלבש בגדי כהונה כתיב הכא יקר תפארת גדולתו וכתיב התם [9]לכבוד ולתפארת [10]ובמלאות הימים האלה וגו' רב ושמואל חד אמר מלך פיקח היה וחד אמר מלך טיפש היה מאן דאמר מלך פיקח היה שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא דבני מאתיה (ס) כל אימת דבעי מפיים להו ומאן דאמר טיפש היה דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא דאי מרדו ביה הנך (ו) הני הוו קיימי בהדיה [9]שאלו תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע (ו) אם כן שבשושן יהרגו שבכל העולם כולו אל יהרגו אמרו לו אמור אתה אמר להם מפני שהשתחוו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר להם [3](ס)הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים והיינו דכתיב [11]כי לא ענה מלבו: [10]בחצר גנת ביתי המלך רב ושמואל חד אמר הראוי לחצר לחצר הראוי לגינה הראוי לביתן לביתן וחד אמר הושיבן בחצר ולא החזיקתן בגינה ולא החזיקתן עד שהכניסן לביתן והחזיקתן במתניתא תנא הושיבן בחצר ופתח להם שני פתחים אחד לגינה ואחד לביתן [12]חור כרפס ותכלת מאי חור רב אמר חרי חרי ושמואל אמר מילת לבנה הציע להם כרפס אמר ר' יוסי בר חנינא כרים של פסים על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף תניא ר' יהודה אומר הראוי לכסף לכסף הראוי לזהב לזהב אמר לו ר' נחמיה א"כ אתה מטיל קנאה בסעודה אלא הם של כסף ורגליהן של זהב בהט ושש א"ר אסי אבנים (ג)שמתחטטות על בעליהן וכן הוא אומר [13](ס)אבני נזר מתנוססות על אדמתו [12]ודר וסוחרת רב אמר דרי דרי ושמואל אמר אבן טובה יש בכרכי הים ודרה שמה הושיבה באמצע סעודה ומאירה להם כצהרים דבי רבי ישמעאל תנא שקרא דרור לכל בעלי סחורה [14]והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים משונים מיבעי ליה אמר רבא יצתה בת קול ואמרה להם ראשונים כלו מפני כלים ואתם שונים (ט) בהם יין מלכות רב אמר רב מלמד שכל אחד ואחד השקהו יין שגדול הימנו בשנים [15]והשתיה כדת [7](אין אונס) מאי כדת א"ר חנן משום ר"מ כדת של תורה מה דת של תורה אכילה מרובה משתיה אף סעודתו של אותו רשע אכילה מרובה משתיה אין אונס אמר רבי אלעזר שכל אחד ואחד השקהו מיין מדינתו לעשות כרצון איש ואיש אמר רבא לעשות כרצון מרדכי והמן מרדכי דכתיב [16]איש יהודי המן [17]איש צר ואויב [18]גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות בית הנשים מיבעי ליה אמר רבא שניהן לדבר עבירה נתכוונו היינו דאמרי אינשי (ס)איהו (י)בקרי ואתתיה בבוציני

איהו בקרי ואתתיה בבוציני. קלקי וכוליני מין אחד הוא אלא שאלו גדולים ואלו קטנים, כלומר כמה שהוא עוסק היא עסוקה (סוטה י.).

רבינו חננאל

והא קשו קראי אהדדי, ופריש רבא לפי מלאת לבבל, לפקידה בעלמא.

ולחורבות ירושלים, לגאולה. **אבנים** מתחוטטות על בעליהן, מחטיאות בעליהן. כלומר כל מי שנמצאת בידו [מתחייב למלכות, (י) שאינן ראויות להדיוט אלא למלכות בלבד, וכן בעליהן כיון שנמצאת בידיהן נסים וברוחין שמתיראין מן המלכות. **[והשתיה כדת**, כדת של תורה] מה דת של תורה אכילה מרובה משתייה, פי' התמיד כבש שיש בו כמה רביעיות,

---

ו) כתיב אול כו' כל"ל, ז) [עי' תוס' ע"ז ג. ד"ה שלש ושם וכו'], ח) [עיעורין ערך מט ע"ב כמה פירושים ע"ש בשם ר"ג וכ"ם ע"ש], ט) [בע"א ליתא], י) סוטה י., יא) [עי' בעיורין ערך קל ד], יב) [שבת לא], יג) [ועי' לעיל יג:], טו) [שבת יג.].

תורה אור השלם

1. בִּשְׁנַת אַחַת לְמָלְכוֹ אֲנִי דָנִיֵּאל בִּינֹתִי בַּסְּפָרִים מִסְפַּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְיָ אֶל יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְמַלֹּאות לַחֳרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם שִׁבְעִים שָׁנָה:
דניאל ט ב
2. כִּי כֹה אָמַר יְיָ כִּי לְפִי מְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת דְּבָרִי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה:
ירמיהו כט י
3. כֹּה אָמַר כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא פָּקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה:
עזרא א ב
4. כֹּה אָמַר יְיָ לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ:
ישעיהו מה א
5. מִי בָכֶם מִכָּל עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל לִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וְיִבֶן אֶת בֵּית יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם:
עזרא א ג
6. בִּשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו חֵיל פָּרַס וּמָדַי הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו:
אסתר א ג
7. וְכֶל מַעֲשֵׂה תְקֹף גְּבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדְּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס:
אסתר י ב
8. בְּהַרְאוֹתוֹ אֶת עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יְקַר תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם:
אסתר א ד
9. וְעָשִׂיתָ בְּגִדֵּי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:
שמות כח ב
10. וּבְמִלֹּאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמִגָּדוֹל וְעַד קָטֹן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בִּיתַן הַמֶּלֶךְ:
אסתר א ה
11. כִּי לֹא עָנָה מִלְּבּוֹ וַיְגַּדֵּ בְּנֵי אִישׁ:
איכה ג לג
12. חוֹר כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אֲחוּז בְּחַבְלֵי בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְרִצְפַת עַל רִצְפַת בַּהַט וְשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחֶרֶת:
אסתר א ו
13. וְהוֹשִׁיעָם יְיָ אֱלֹהֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אַדְמָתוֹ:
זכריה ט טז
14. וְהַשְּׁקוֹת בִּכְלֵי זָהָב וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ:
אסתר א ז
15. וְהַשְּׁתִיָּה כְּדָת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וְאִישׁ:
אסתר א ח
16. אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
אסתר ב ה
17. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה:
אסתר ז ו
18. גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֶּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ:
אסתר א ט

ז) וכן העתיק הערוך בערך מט ג' בשם רבינו ע"ם.

גמ' שאלו תלמידיו. עי' מלרש שיר השירים בפסוק זאת קומתך דמתה לתמר: **שם הם לא עשו אלא לפנים.** עי' מנחלרין דף סא ע"ב. ועי' ע"ז דף ג ע"ל תוס' ד"ה שלש שנחמרו: רש"י ד"ה דרי דרי וכו' ומוחרת לשון סחור. כי סביב תרגומו סחור סחור (ויקרל ו ה): **שם** ד"ה בצהרים וכו' לשון סהרה הוא. עי' לקמן דף יג ע"ל רש"י ד"ה מתסהר:

הגהות הב"ח

(ח) גמ' ועוד שנה אחת נמצא לבבל ועמד וכו' ואף דניאל וכו' ניומי כספרים מספר השנים אשר היה דבר ה' אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה מדקאמר אני ניומי בספרים מקלל דאיהו נמי טעה מ"מ קשו: (ט) שם לנמות לו בית ירושלים וכתיב מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לרש נחמן: (ג) שם הוא יבנה עירי ויקבץ גליותי: (ד) שם כבוד מלכותו ואת יקר וגו' לחמר רבי יוסי וכו' בגדי כהונה ונתעטף ועמד כתיב הכל: (ס) שם לבני מלחיה מיכף כייפי ליה כל חימת דבני בהו מקרב לבו ומלן לחמר טיפש: (ו) שם מרדו ביה הנך קיימי בהדיה: (ו) שם על מותו רשע אמר להם שם וכן: (פ) שם וכן הוא חומר כי חנני: (ע) שם ומחם שוגים ושותים בהן: (י) רש"י ד"ה ועוד שנה אחת נבבל. ריישא דברייתא הכי איתא: (כ) ד"ה לפקידה בעלמא נאמר האי לפי מלאות לבבל שבעים שנה דהא לפקוד אתכם כתיב וכן היה שנפקדו וכו' שפשטה יד בבל: (ל) ד"ה משיח הוא כלום נמצא בשמן כל"ל ותיבת כמו נמחק: (מ) ד"ה קובל וכו' למשיחו על כורש אני קובל לפני המקומי וכו' יבנה את עירי תרי קראי: (נ) ד"ה בגדי כהונה וכו' כהן גדול שהביא נבוכדנצר מירושלים: (ס) ד"ה וכן הוא חומר וכו' ומומר שעל ידי נסיונות:

מוסף רש"י

איהו בקרי ואתתיה בבוציני. קלקי וכוליני מין אחד הוא אלא שאלו גדולים ואלו קטנים, כלומר כמה שהוא עוסק היא עסוקה (סוטה י.).